

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIV. Explicatio canonum Sardicensium proposita ab auctore, petita est ex Hincmaro in epistola ad Ioannem octavum nomine Caroli Calvi scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

tertio videlicet, quarto, & septimo. Transpositi sunt tamen haud dubie hi canones; removendique ab hoc loco sunt quintus & sextus, qui de materia prorsus diversa tractant, ut tertius, quartus, & septimus simul collocentur. Quod eo eordine fieri potest, ut ponantur v. vi. & vii. quemadmodum citantur in collectione Ferrandi Diaconi; vel iii. iv. & v. ut habet collectio Graca.

X. Vnusquisque eorum canonum, quos ex collectione Dionysiana ab Ecclesia Romana recepta proferam, quiddam speciale continet quod in aliis non habetur. Quippe tertius jubet ut si quispiam Episcopus existimet sibi justam causam suppetere postulandi ut negotium retractetur, primi judices ad Episcopum Romanum scribant, ut si retractandi locus erit, iudices donet; si vero secus ei visum fuerit, res constitutæ suum robur obtineant. Itaque hic canon Episcopo Romano tribuit supremam auctoritatem decernendi revisionem, aut eam denegandi, dato insuper jure delegandi novos iudices. Canon autem quartus vetat ne in locum Episcopi dejecti alius substituatur, donec causa fuerit in judicio Episcopi Romani determinata. Vis pontificiae auctoritatis continetur hoc canonе. Ejus porro sensus hic est, ut velit non ante ordinari posse Episcopum in loco depositi quam determinatum fuerit apud apostolicam sedem an revisio concedenda sit dejecto, atque adeo supersedendum esse interim quoad hoc executione judicij facti in provincia. Nihil tamen hujuscemodi vetat quoad depositiōnem damnati; quam nihilominus pergebant, ut ostendamin capite vigesimo primo. Quanquam canon quintus & septimus Concilij Sardicensis id satis manifeste docent.

XI. Septimus ergo canon prescribit ordinem judiciorum, postquam ab Episcopo Romano concessa fuerit revisio, atque ita agendum esse eo casu, ut Summus Pontifex donet iudices ex vicina provincia, qui causam retractent cum prioribus judicibus; tum ut Pontifex Legatum quoque mittere possit Concilio præfuturum, si ipsi visum fuerit aliquem esse mittendum. Revisio hæc omnino similis est *propositioni* quam vocant *erroris* adversus decretum Parlamenti, quæ rescripto Principis instituitur: cui definenda interesse debent priores iudices, itemque par novorum judicium numerus; ac præretra duo.

XII. Interpretes Græci Zonaras & Balsamo, qui commentarios ediderunt in hos canones Sardicenses, itemque Harmeno-

pulus in Epitome canonum, genuinum eorum sensum non ceperunt. Contendunt enim licere Episcopo damnato rursus appellare a judicio lato ab Episcopis quos Pontifex Romanus delegaverit. Rationem autem huius opinionis Balsamo petit ex canonе quarto, tametsi is additio tantum fit ad tertium, ad supersedendum videlicet executione prima sententiæ, ut ipsa canonis verba indicant. Id sanè vidit Hincmarus: qui post laudatos canones tertium & septimum Synodi Sardicensis, quarti synopsi his verbis expressit: *In terim tamen alter Episcopus non ordinetur.* At ^{Hincmarus} ^{cap. 1.} Zonaras, quem sequitur etiam Balsamo, secundam hanc appellationem institutam putat his verbis septimi canonis: *Quod si is qui rogat causam suam iterum audiri.* Et tamen certum est ea verba respicere tantum ad primum judicium.

XIII. Hæret autem Balsamoni aqua, ex eo quod cum legibus Principum prohibutum sit ne judex appellationis causam remittat in provincias, hi tamen canones decernunt ut Pontifex Romanus iudices donet in provinciis. Itaque eò confugit ut dicat *presentem canonem esse specialem, & ita editum esse propter via longitudinem, & ne vexentur Episcopi in adeo longinquam & alienam regionem trahendi.* At gravius laborat idem Balsamo in explicatione judicij secundæ appellationis, quæ rursus committitur judicibus delegatis ex provincia finitura ei à cuius judicio appallatum fuit. Quod adversum est legibus; ideoque Balsamo id dictum esse putat *specialius*; nisi si quis dicere velit secundos iudices non esse eosdem cum primis. *si autem dixeris, inquit, alios esse Episcopos qui sententiam tulerint, nihil inveneris repugnat.* Sed lapsus heic non esset Græcus ille interpres, si animadvertisset novum istud judicium institutum non esse ad judicandam appellationem, sed ad retractandum negotium, neque duas in una eademque causa appellationes introduci ab his canonibus, sed tantum expostulationem.

XIV. Sed illud monendum est, non esse me inventorem hujus interpretationis canonum Sardicensium. Eam quippe hæsi ex illustri quodam loco Hincmari Remensis Archiepiscopi. Scribit is in epistola ad Ioannem octavam Papam, quæ nomine Caroli Calvi Imperatoris scripta est, auctoritatem à Concilio Nicæo tributam synodis provincialibus ad judicandos Episcopos violatam non esse sed potius confirmatam in synodo Sardicensi, quæ præcipit ut causa Episcopi depositi terminetur in ejus provincia, secundum sententiam nimirum eorum Episcoporum qui ipsum prius judicaverant, itemque Episcoporum

& Imperij Lib. VII. Cap. III.

313

Episcoporum qui in finitima provincia com-
morantur, coram Legato Summi Pontificis;
Cujus sancte synodi (Nicæna) constitutionem
Sardicenses canones non corrulent ; qui cum
Pontificis Romani Vicario vel arbitrio causam
Episcopi in provinciali synodo judicati , etiam
Episcoporum arbitrio vel judicio qui eum judi-
caverunt , cum Episcopis qui in finitima & pro-
pinqua provincia sunt , precipiunt terminatis ; qua-
tenuis sive in manenda sive in immutanda sen-
tentia , juxta canones Nicenos , commune sit
placitum .

XV. Sanè vix credi potest tam promptos ac faciles fuisse Episcopos ut statim & absque ulla contradictione consenserint exuisse supraea auctoritate quam possidebant ut judicia sua simplici appellationi submitterent. Facilius eis persuaderi poterat ut approbarent tribui Episcopo Romano jus concedendi revisionem adversus eorum judicia , id est , jus Imperatoribus quæsitum communicari cum Pontifice Romano , eaque ratione paulatim ac sensim sine sensu adimi Imperatoribus. Neque enim Concilium in universum id jus ademit Principibus ; ut colligere possumus ex verbis canonis septimi , qua sic habent : *Si appellaverit qui dejectus est , & confugerit ad Episcopum Ecclesie Romane . Verbis quidem illis conditionalibus datur damnato facultas implorandi auxilium Episcopi Romani . Verum id non impedit quin etiam possit adire Imperatorem , cuius auctoritatem in hac materia satis manifestè agnoscit synodica epistola Concilij Sardicensis paulò antè laudata .*

XVI. Magnum tamen discrimen intercedit inter jus quod Imperatoribus competit & illud quod Romano Pontifici tribuitur. Imperatores enim cùm retractari negotia præcipiebant , majus Concilium congregabant ; ad quod evocabant Episcopos ex diversis provinciis , prout eis libuerat. At canones Sardicenses modum adhibent auctoritati Episcopi Romani , cui nihil aliud licere volunt quam ut novos judices donet Episcopos ex vicina provincia , qui unà cum prioribus judicibus interfint renovationi Concilij & judicij. Nam Episcopi provinciales , qui judicium tulerunt , interesse debent secundo judicio ; ut docet synodus ipsa in canone tertio , his verbis , *Concilium re-*
novetur , renovetur judicium ; itēmque in septi-
mo : Renovetur examen . Vnde nil mirum si
Dionysius Exiguus in lemmate hujus cano-
nis retractandi vocabulum usurpat : De pro-
vinciali synodori retractanda per Vicarios Episcopi
urbis Rome , si ipse decreverit . Vox autem illa ,
ut jam adnotatum est , revisioni competit .

XVII. Post explicatam mentem cano-

Tom. II,

num Sardicensium ; reliquum est ut ipsa eorum verba describamus.

CANON. III. *Ostiensis Episcopus dixit :*—
Quod si aliquis Episcopus judicatus fuerit in
aliqua causa , & putat se bonam causam habere ,
ut iterum Concilium renoveretur , si vobis placet ,
sancti Petri Apostoli memoriam honoremus , ut
scribatur ab his qui causam examinarunt Iulio
Romanu Episcopo . Et si judicaverit renovandum
esse judicium , renoveretur , & dei judices . Si
autem probaverit talam causam esse ut non refiri-
centur ea que acta sunt , que decreverit , confir-
mata erunt . Si hoc omnibus placet . Synodus res-
pondit : Placet .

CAN. IV. *Gaudentius Episcopus dixit :*—
Ad-
dendum , si placet , huic sententie , quam plenam
sanctitatem protulisti , ut cum aliquis depositus fuerit
corum Episcoporum judicio qui in vicinis locis
commorantur , & proclamaverit agendum fibi ne-
gotium in urbe Roma , alter Episcopus in ejus ca-
thethra , post appellationem ejus qui videatur esse
depositus , omnino non ordinetur nisi causa fuerit
in judicio Episcopi Romani determinata .

CAN. VII. *Ostiensis Episcopus dixit :*—
Pla-
cuit autem ut se Episcopus accusatus fuerit , &
judicaverint congregati Episcopi regionis ipsius ,
& de gradu suo eum decesserint , si appellaverit
qui dejectus est , & confugerit ad Episcopum
Romana Ecclesie , si justum putaverit ut renove-
natur examen , scriberet his Episcopis dignetur qui
in finitima & propinqua provincia sunt , ut ipse
diligenter omnino requirant , & juxta fidem ve-
ritatis definiant . Quod si is qui rogat causam
suam iterum andiri , deprecatione sua movirit
Episcopum Romanum ut è latere suo Presbyte-
rum mittat , erit in potestate Episcopi quid ve-
lit & assimet . Et si decreverit mittendos esse qui
presentes cum Episcopis iudicent , habentes ejus
auctoritatem à quo destinati sunt , erit in suo
arbitrio . Si vero crediderit Episcopos sufficere
ut negotio terminum imponant , faciet quod sa-
pientissimo consilio judicaverit .

C A P V T I V .

Synopsis.

I. Inquiritur an canones Sardicenses recepti fue-
rint per universam Ecclesiam. Probabile non est tam
bonos fuisse orientales ut solius Romani Pontificis
auctoritatem sua superiorem esse conferentur. Nam
schisma adversis illum recentem fecerant.

II. Contendebant ea tempestate orientales , res in
Oriente judicatas non posse retractari in Occidente.
Probatur ex epistola Concilij Antiocheni ad Iulium.
Neque contradicit absolute Iulius ; sed facto Atha-
nasi inharet. Aut tamen nihil adversus statu Nicæna
Concilij tentari , si que synodus quepiam statuit ,
in posteriore retractentur.

III. Recepit quidem Iudicem Iulium Athanasium

Rr